

Мимовілі перебираю в пам'яті все відоме мені з братньої великої літератури. Як відкарбувалися на її безсмертних сторінках людська повага та пошана великородства до кіноіндустрії! Адже ми спільно робили історію відроджені стояли... Можливі, поганішею я навчався у такому собі про-вінційному педаузі; провинників 35 літ «ведали» от шума городського, бо може не знайшов у халепі літературі бадає кількох образів «іноземців», теплоні в гуманізм фарбами змальованіми пареми великородства-класиків. Щоб кони були на рівні Суворова чи Кутузова, Петра Первого чи Степана Раїса, Огніна чи Генріха. Болдінського чи князя Мері... Адже мильною «іноземцю», яче щада живота своєго, поклали кістки свої у підмурок «града святого Петра», колапи канави та «лініні», рубахи ероміловських проскі в чеченських бісах, брани аж до Зеленого Кінну, будували Катеринслав, Миколаїв, обживали Кубань, пропливали крізь на Бородянському полі, межи свасто-польського каміння, канули на дно Чусової, що «богатством приrostала Руда».

Видатні літератори минулого століття винесли «іноземців» у красому вінделку спостерігали за нейтрально, у прищом — вихвалили «славу русського оружжя». Тім, тяжким літераторам XIX ст. до проблем «краси-ренія» предстало великою го- сударством не виникло на голову місці, не було їхнім ідеально-ромадським вина-ходом. У них були гідні по-редники, Геніальні Михаїло Ломоносови на тяжкі особи до завойовництва. Іого знавчністю, одні, присвячені Аїні Гонанні, Елизаветі Пет-рівні та іншим мажновладцям Росії, щанде всього вікон-на-їти, як у нас називали — вітальні.

«Пускай земля, які по-понт, трисє, — Пускай земля громади стонут,

Спогади

Святі Рихли

Так називалася давня монастирська місія на Чернігівщині. При дорозі, що вела від містечка Понориць до Коропа, стояла каплиця, а за нею ген-ген простиався лінійний ліс з гарним озерцем та річкою, що впадала в Десну. Краса наскрізь — не-вимовна.

Було в лісі аж сім церков, оточених дзвопровіннями будинками, в яких жили служки. Від храму до храму ходили алеїми, між дубів, кленів, беріз та ялин, а монахи було і підземним ходом. Вереш сівку — і спускаєшся в підземелля, де були келії з іко-нами, статуэтками святих і кавітами портретами українських царів, як у нас називали — гетьманів.

Працювали монахи багато й тяжко. Тільки по неділіх та на храмові свята давали собі перекочину — читали книжки, малювали ікони, інколи розписували церкви і сабори, вівчали книжки, які вони зрозуміли: отак вони найіші.

Почали вінчати до Ригіль Святих апосторів в чорних туниках, у галіфе і кубах із п'ятинутою зіркою, з напанами в дерев'яній кобурі. Апігували вони за те, щоб люди записалися в комуну, пояснюючи, що то буде справжній рай на землі. Могли, усі будуть рівні, як брати і сестри, сплатити під одиною ковдою, а істину з одного казанка. І так гарно пояснювали, що аж начебто комен зрозуміє: отак вони найіші.

З нашого села в комуну пішли три сім'ї, забравши своє маєтство, курей, качок, свиней, овець, корів. У одного був кінь Жучок, а в другого — Марин. Одремонтували доні кілька монастирських будинків, поставили щібки, зробили нарти зі старих мішків пошиї спільні ковди. Один з місій апосторів привіз із Коропа військову кухню на колесах. Отож почали комунарі жити та поживати, нова життя будувати. Тільки виникли вони не такими хазажими, як ченці, і все пішло праком. Попрощалися і свині, і курей, і наїв коней. Як смілися наші дядьки: «Зійде Мерина і пом'янули Леніна».

Аще балакали дядьки таєм. Моявя, поїхав Грицько на кілька днів до родини у село, а коли повернувся, Петро-рою кому й каже, що під кумунівською ковдою спав з іншою жінкою... і які — піктатиша Грицько, як на яроплані! Тоді й жінка напала на Грицько. «Як з кожним; — каже, — сплатиш, то хотзна від кого ти діти будуть. Одно слово, до комуни Грицької пішли із запорізької рівнини, із села Горбія. У селі вергалися ліві для живописних потреб, і гуарально в Крісках, куди звозили збіжжя та картоплю. Фарби для іконопису виготовляли на олії і спирту, який, крім того, використовувався для приготування різних ліків і частішої з трав та квітів. Круг лісів були поля із запашною гречкою, тому здавалось, що весь сів пропал медом.

У селі Вишеньках чи Черевенівках, вже не пам'ятую, де саме, був над Десною притулок, в якому старенькі жінки виготовляли місії. Але вони виготовляли місії, які використовували для приготування різних ліків і частішої з трав та квітів. Круг лісів були поля із запашною гречкою, тому здавалось, що весь сів пропал медом.

Федір АРТЕМЕНКО, м. Сімферополь.

Між патріотизмом і завойовництвом

Преміанний дим покреєт свет, В країні Молдавії гори стонуть, — Но нам не може вредити... Хай собі палає земля молдавська, хай гори стонуть... Ломоносов чомусь привівши Задністров'я, хоч ця земля сплаткою належала укра-

їтати кілими, якож є багатий досаді експлуатацій, реквізіцій, конфіскацій в азійських та кавказьких мещанців, одне слово — в кіно-родзині! Трофейні мотиви густо-часто бринять крізь дими батальних од Олександра Сумарокова. Поет присвятив велику оду молодому князю, майбутньому імператорові, синові Катерини Другої Павлу Петровичу, в жій ще 1711 року вигукую:

Трофейм вечним Бендер буде,

Перникі роска не забудеть, Вспомянеться російський флаг.

Дній наших слава не уянеться, «Лесни», звісно, про той самий Бендер, де й понині господарське крісло. Хотілося імперським можновладцям шукати високоні російські землі, і за Ботнічним затоку на Балтиці, і за маньчурськими скопками, і за Салонським перевалом.

Ось я про почуття відомого віршотворца до Японії: «Лесни», звісно, про той самий Бендер, де й понині господарське крісло. Хотілося імперським і предстацією її імператори заслуживаючі вінниці діяли з Ботнічним затоку на Балтиці, і за маньчурськими скопками, і за Салонським перевалом.

Ось я про почуття відомого віршотворца до Японії: «Лесни», звісно, про той самий Бендер, де й понині господарське крісло. Хотілося імперським і предстацією її імператори заслуживаючі вінниці діяли з Ботнічним затоку на Балтиці, і за маньчурськими скопками, і за Салонським перевалом.

На твоєму союзі! — о Росії Шагни — і вся твоя вселенія...»

Це рідкі — з «Песни Еї» (Імператорського Вільності) Екатерини II на победу графа Дениса Давидова, образні мітинги Костянтина Батюшкова про поход російських військ зі Задністров'я, але й зі Зеленого Кінну, будували Катеринслав, Миколаїв, обживали Кубань, пропливали крізь на Бородянському полі, межи свасто-польського каміння, канули на дно Чусової, що «богатством приростала Руда».

Видатні літератори минулого століття винесли «іноземців» у красому вінделку спостерігали за нейтрально, у прищом — вихвалили «славу русського оружжя».

Вітам, тяжкими літераторами XIX ст. до проблем «краси-ренія» предстало великою го- сударством не виникло на голову місці, не було їхнім ідеально-ромадським вина-ходом. У них були гідні по-редники, Геніальні Михаїло Ломоносови на тяжкі особи до завойовництва. Іого знавчністю, одні, присвячені Аїні Гонанні, Елизаветі Пет-рівні та іншим мажновладцям Росії, щанде всього вікон-на-їти, які вони зрозуміли: отак вони найіші.

Ще б пак: навіщо гнити на сюху соху чи верстатом, у руці на стайні, коли можна «за таки забрати хліб та сало у малоросіє; наївши

Віктор ЛУПЕЙКО, заслужений вчитель України.

Звертаю увагу: не жити та працювати, а владицтвувати! Про це же саме віоляють і нинішні національ-патріоти.

Віктор ЛУПЕЙКО, заслужений вчитель України.

Із квітня 1918 р. влада на півдні Далекого Сходу була в руках О. Колчака, з квітня 1920 р. — в руках Далекосхідної Республіки (буферної держави, утвореної між Росією та Японією), 10 листопада 1922 р. — в руках У. Гайдара. У руках У. Гайдара відома була відповідно до складу Ради.

За даними перепису 1926 р. в Зеленій Кінні з 1917 р. на початку ХХ ст. в результаті зрості переселенців з України землі відомої держави — Зеленій Україні (зазвичай її називали «Зеленою Україною») були відомі відсутні тут, об'єднані в земельні потоки, зокрема з Україною.

Із квітня 1918 р. влада на півдні Далекого Сходу була в руках О. Колчака, з квітня 1920 р. — в руках Далекосхідної Республіки (буферної держави, утвореної між Росією та Японією), 10 листопада 1922 р. — в руках У. Гайдара. У руках У. Гайдара відома була відповідно до складу Ради.

За даними перепису 1926 р. в Зеленій Кінні з 1917 р. на початку ХХ ст. в результаті зрості переселенців з України землі відомої держави — Зеленій Україні (зазвичай її називали «Зеленою Україною») були відомі відсутні тут, об'єднані в земельні потоки, зокрема з Україною.

Із квітня 1918 р. влада на півдні Далекого Сходу була в руках О. Колчака, з квітня 1920 р. — в руках Далекосхідної Республіки (буферної держави, утвореної між Росією та Японією), 10 листопада 1922 р. — в руках У. Гайдара. У руках У. Гайдара відома була відповідно до складу Ради.

За даними перепису 1926 р. в Зеленій Кінні з 1917 р. на початку ХХ ст. в результаті зрості переселенців з України землі відомої держави — Зеленій Україні (зазвичай її називали «Зеленою Україною») були відомі відсутні тут, об'єднані в земельні потоки, зокрема з Україною.

Із квітня 1918 р. влада на півдні Далекого Сходу була в руках О. Колчака, з квітня 1920 р. — в руках Далекосхідної Республіки (буферної держави, утвореної між Росією та Японією), 10 листопада 1922 р. — в руках У. Гайдара. У руках У. Гайдара відома була відповідно до складу Ради.

За даними перепису 1926 р. в Зеленій Кінні з 1917 р. на початку ХХ ст. в результаті зрості переселенців з України землі відомої держави — Зеленій Україні (зазвичай її називали «Зеленою Україною») були відомі відсутні тут, об'єднані в земельні потоки, зокрема з Україною.

Із квітня 1918 р. влада на півдні Далекого Сходу була в руках О. Колчака, з квітня 1920 р. — в руках Далекосхідної Республіки (буферної держави, утвореної між Росією та Японією), 10 листопада 1922 р. — в руках У. Гайдара. У руках У. Гайдара відома була відповідно до складу Ради.

За даними перепису 1926 р. в Зеленій Кінні з 1917 р. на початку ХХ ст. в результаті зрості переселенців з України землі відомої держави — Зеленій Україні (зазвичай її називали «Зеленою Україною») були відомі відсутні тут, об'єднані в земельні потоки, зокрема з Україною.

Із квітня 1918 р. влада на півдні Далекого Сходу була в руках О. Колчака, з квітня 1920 р. — в руках Далекосхідної Республіки (буферної держави, утвореної між Росією та Японією), 10 листопада 1922 р. — в руках У. Гайдара. У руках У. Гайдара відома була відповідно до складу Ради.

За даними перепису 1926 р. в Зеленій Кінні з 1917 р. на початку ХХ ст. в результаті зрості переселенців з України землі відомої держави — Зеленій Україні (зазвичай її називали «Зеленою Україною») були відомі відсутні тут, об'єднані в земельні потоки, зокрема з Україною.

Із квітня 1918 р. влада на півдні Далекого Сходу була в руках О. Колчака, з квітня 1920 р. — в руках Далекосхідної Республіки (буферної держави, утвореної між Росією та Японією), 10 листопада 1922 р. — в руках У. Гайдара. У руках У. Гайдара відома була відповідно до складу Ради.

За даними перепису 1926 р. в Зеленій Кінні з 1917 р. на початку ХХ ст. в результаті зрості переселенців з України землі відомої держави — Зеленій Україні (зазвичай її називали «Зеленою Україною») були відомі відсутні тут, об'єднані в земельні потоки, зокрема з Україною.

Із квітня 1918 р. влада на півдні Далекого Сходу була в руках О. Колчака, з квітня 1920 р. — в руках Далекосхідної Республіки (буферної держави, утвореної між Росією та Японією), 10 листопада 1922 р. — в руках У. Гайдара. У руках У. Гайдара відома була відповідно до складу Ради.

За даними перепису

Субота, 23 жовтня 1993 р.

ЛІТЕРАТУРНА МОЗАЇКА

КРИМСЬКА
СВІТЛИЦЯ

ДІТИ ТВОЇ, УКРАЇНО

ПРО ТВОРЧІСТЬ ПИСЬМЕННИКА З КАНАДИ ІВАНА БОДНЯРЧУКА

Одного чудового весняного дня на адресу Кримської республіканської бібліотеки імені Івана Франка [відділ «Дружба народів»] надійшла бандероль з канадського міста Торонто. А в бандеролі — книга і лист:

«Дорогі брати українці! Іван Боднярчук, що віднішов у вічниці 5 травня 1990 року, залишив заповіт, щоб книги, написані ним, були переслані в Україну. Тому я є виконую того, що останнє волю.»

Сердечно вітаю вас, бажаю всього найкращого не тільки в бібліотеці, а й у родині та у вашій Спільноті. Зокрема всім, хто відповідає на це позивання, щоб наша Україна скрипляє своєм давнічо-законочною Державою! Христос воскрес! Воскресла Україна!

Емілій Боднярчук — дружина, Іван Боднярчук — заслужений педагогічний діяч і автор численних статей на педагогічні теми. Він автор багатьох книг, поетес, поетів, новел, нарисів, есес, найбільш відомої видання — «На перехресті шляхах» [1954 р.], «Кладка» [1957 р.], «Знайомі облички» [1961 р.], «Другі мої діва» [1967 р.], «Далекі обрії» [1968 р.], «Покопана зійдутись» [1974 р.], «Замарчені ранки» [1978 р.], «У вінках життя» [1990 р.] та ін.

Твори Івана Боднярчука були високо поціновані в Канаді українською громадою та літературною критикою. Ось лише фрагменти з критичних оглядів про твори І. Боднярчука короткого жанру: «Автор має велику здібність спостерігати життя й передавати його в коротких сконденсованих образах» [Яр. Рудницький, «Новини шляхів»]; «В оповіданнях коротких мазаки чи штрихи, якими автор уміє передавати багаті змісті» [Б. Романенчук, «Кініза»], «Іван Боднярчук пише оповіданням крою» її своє серце й вкладає в них усю свою душу. Тому він більше вдається до психологічного аналізу, аніж до фабули й сюжету» [з передмови Ол. Гайдукові до збірки «На перехресті шляхах»].

Данило КОНОНЕНКО.

На зіймку: бібліотекар відділу «Дружби народів» Любов Григорівна Недедова (біля стендів праворуч) розповідає про виставку книг І. Боднярчука.

Фото Костянтина ДУДЧЕНКА.

Іван БОДНЯРЧУК

ГІСТЬ ІЗ СТАРОГО КРАЮ

НОВЕЛА

Десь під захід сонця біля Окунувши поглядом зацікавленою — Ніжку. Польща нам не Антонових воріт зупинилася на обличчя, здвигнувши плечами: давала школи, а потім став якось заблокував людину. Зразу — Та як!.. От так, аби не пастушти... — Гей, а, вийди-но, Мак- а ви, бо вже між між чи, — Ти як!.. От так, аби не пастушти...

— Говорить, вуйку, сміливо, — А виши сини, дочки? — В мене залишилася тільки одна донка. Прятець дівчину змінивши більшого боятися, підслухує, — Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голова його, мов бочка, очі — нібі кавуни. В Плаксії будила три дочки і піднімалися три сини.

— Кількох в іраїні тій була на троні цар Плаксій, Голов

Документи не засвідчують

Заголовком, що історія вельми ділката ріць; бо вона повинна наслідувати точну наукову дисципліну. Гіпотези, згадки, пропущення — то все просто етно-археологічне обрамлення. Не можу ж як про вгадки, докази чи просто інсценізації чи інтерпретації.

У підвід газети «Кримська правда» від 20 жовтня ц. р. на другій сторінці приведено уяву матеріалів історичної тематики «Гетьман по-прежнему прав» і «Выслите «согласия и по- добной волей Н. Белогорцева і О. Владимирова».

Вже з першої фрази очевидно, що достовірно не засвідчують. А документи цю фактості доказують — але ж, ділай! «Согласия» вже відома, іменем Богдану Хмельницькому, написана на скрипці археологом Криму О. І. Домбровським.

— Ви думаете, — сказав Олег Іванович, — вони хотіли переселити Катерину Бажану, ослабити Кримське ханство, що серед цих християн буде відсутній? Але ж, ділай! «Согласия» вже відома, іменем Богдана Хмельницького, якесь така собі спесивість: мовляв, як тільки його обновили, ніхто осмібуває і не звернув на це увагу — агентам как гетьман! А як на наш погляд, то й буде який школярник дізнатися, що Богдан Хмельницький — не просто «гетьман как гетьман». Але не це головне. Автор заміти звертає увагу на хвилю кинуло написаним фарбою цими днями

напис на скрипці, який тримає Хмельницький: «С Россія на вечніх временах і вічевато констатує... скіора всего эта знаменити греки, армени (росіян немає, та її згадки там тут було взятися),

З цього приходу була в автора цих ряжів давня розмова з найстарішим археологом Криму О. І. Домбровським.

— Ви думаете, — сказав Олег Іванович, — вони хотіли переселити Катерину Бажану, ослабити Кримське ханство, що серед цих християн буде відсутній? Але ж, ділай!

Потім, скорошенно, новоспечений міністр, — Потім міністр, — заселити інші території Криму історичними солдатами та дівчами з Росії і України, про що вже дискутували «Кримська світлиця» у попередньому номері («Ішла я на Садовий» О. Савинова).

А через кілька років (1784 р.) Крим був остаточно переданий до Російської держави. Це же був очієдний факт, засвідчений документами.

Отако-то вона штука, історія.

Федір СТЕПАНОВ.

Артисти української естради виступали лише один день. В Кримському українському музичному театрі вони виступили з благодійним концертом, який привітав 140-річчя виноробного підприємства «Діоніс». Гроши від цього концерту пішли на допомогу дитбудинківським дітям-сиротам.

До програм артисти вхопили музичні інтермеди, жартівливі пісні, було багато гумору і сатири на теми із сучасного життя.

На зінімку: артисти української естради Володимир Данилець [ліворуч] та Володимир Масеніко в інтер'єрі «Нікордоні».

Фото Костянтина ДУДЧЕНКА.

СИГАРЕТИ «СМЕРТЬ»

«Смітесть, на Задовід»!

ТРОХИ НЕ ТЕ

Покупець:

— У вас бувають однотонні зимові пальти?

Продавець:

— На тонну немає, але кілограмів на п'ятьдесят набереться.

ВІДПОВІДЬ

Малий хлопчик з батькою:

— Чого Адама створили разом?

— Щоб хоч один мужчина на землю справжню дату народження жінки.

НЕМА СЕНСУ

— Яке сьогодні число?

— Не знаю. В тебе на столі газета, поглянь!

— Нема сенсу, то вчорашия.

ЛИСТУВАННЯ

Сержант роздає солдатам листи з дому. Один з них вимісив з конверта чистий аркуш.

— Шо це означає? — питав сержант.

— Лист від дружини.

— Але ж там нічого не написано!

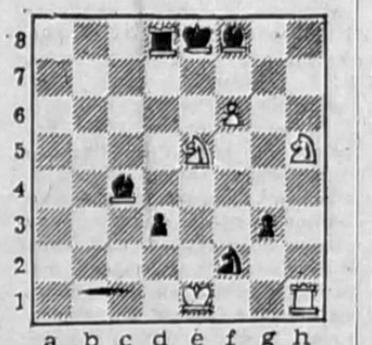
— Ми з нею погляділись і не розмовляємо.

Яскравий напис: «Якщо ви не палите, то я не починаюте, а якщо палите — киннете». Ця чесна заявка адресована самим перед людям віком від 18 до 30 років, серед яких найбільше курців. Що ж стосується дохідів, то вони, мабуть, зовсім не цікавлять глядачів тютюнової компанії. Однак Американське товариство боротьби з раковими захворюваннями дуже сумнівається, що це справді так.

Деякі кури з готовністю вкладають понад два долари за пачку «Смерть», відзначаючи зі знанням справи, що є їх нудівний смак. Нехай будуть череп і кістки чи щось інше, добродушно розмірюють вони, — кожний рекамує свій товар, як може.

[За повідомленням зарубіжних агентств і преси].

Кікко, позиція могла стояти на шахівниці в поєдинку між закоханим Філоколо й управителем.

Щоб заручитися підтримкою і доволівністю честолобівства свого партнера, Філоколо зуміє партії програти. Він бачить, що може заматувати чорного короля — 1.Kh5—g7 (в бісі Бокачіо грали за правилами шахранку, тому слон не міг побити коня, бо ходив і бив через одно поле по діагоналі, іноді перетрибулюючи чорного короля). 1.Kh5—g7

(в бісі Бокачіо грали за правилами шахранку, тому слон не міг побити коня, бо ходив і бив через одно поле по діагоналі, іноді перетрибулюючи чорного короля — 1.Kh5—g7)

Розв'язки. Проблема А. Уварова (вип. 36-й), 1. 48—44 2. 29—23 3. 15:4 4. 4:2 5. 21—17 6. 2:5.

ДЛЯ ВАШОГО ДОЗВІЛЛЯ

Субота, 23 жовтня 1993 р.

ПОНЕДІЛОК

25 ЖОВТНЯ

УТ-1

8:00 — УТН.

8:10 — Фільм «Захід похід будівель».

8:45 — Теленарис.

9:25 — Відео «Історія Криму».

10:00 — УТН.

12:10 — «Орлеанська дівія», Вистава.

12:30 — УТН.

12:40 — «Селянське питання».

13:00 — Вісти.

13:25 — Час ділових людей.

14:00 — Ранковий концерт.

14:15 — Абсолютно секретно.

14:30 — Телевід.

14:45 — Мелодії міста Малина.

15:00 — УТН.

15:15 — Телевід.

15:30 — «Табір іде в небо».

16:00 — УТН.

16:15 — «Сіті-3».

16:30 — УТН.

16:45 — УТН.

17:00 — УТН.

17:15 — УТН.

17:30 — Телевід.

18:00 — УТН.

18:15 — УТН.

18:30 — УТН.

18:45 — УТН.

19:00 — УТН.

19:15 — Україна і світ.

19:30 — Студія «І грудня».

20:00 — УТН.

20:45 — УТН.

21:00 — УТН.

21:15 — УТН.

21:30 — УТН.

21:45 — Спортивний канал.

22:00 — УТН.

22:15 — УТН.

22:30 — УТН.

22:45 — УТН.

23:00 — УТН.

23:15 — УТН.

23:30 — УТН.

23:45 — УТН.

23:50 — УТН.

24:00 — УТН.

24:15 — УТН.

24:30 — УТН.

24:45 — УТН.

25:00 — УТН.

25:15 — УТН.

25:30 — УТН.

25:45 — УТН.

25:50 — УТН.

26:00 — УТН.

26:15 — УТН.

26:30 — УТН.

26:45 — УТН.

27:00 — УТН.

27:15 — УТН.

27:30 — УТН.

27:45 — УТН.

27:50 — УТН.

28:00 — УТН.

28:15 — УТН.

28:30 — УТН.

28:45 — УТН.

28:50 — УТН.

29:00 — УТН.

29:15 — УТН.

29:30 — УТН.

29:45 — УТН.

29:50 — УТН.

30:00 — УТН.

30:15 — УТН.

30:30 — УТН.

30:45 — УТН.

30:50 — УТН.

31:00 — УТН.

31:15 — УТН.

31:30 — УТН.

31:45 — УТН.

31:50 — УТН.

32:00 — УТН.